

R.M. Rilke: HERBSTTAG

Herr: es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß.
Leg deinen Schatten auf die Sonnenuhren
und auf den Fluren laß die Winde los.

Befiehl den letzten Früchten, voll zu sein;
gib ihnen noch zwei südlichere Tage,
dränge sie zur Vollendung hin und jage
die letzte Süße in den Schweren Wein.

Wer jetzt kein Haus hat, baut sich keines mehr.
Wer jetzt allein ist, wird es lange bleiben,
wird wachen, lesen, lange Briefe schreiben
und wird in den Alleen hin und her
unruhig wandern, wenn die Blätter treiben.

PODZIMNÍ DEN Josef Tkačec 1930

Jest, Pane, čas. Veliké bylo léto.
Teď stín svůj polož na sluneční hodiny
a vichry vypusť v roviny, ať všude prověje to.

Posledním plodům pokyn dej, ať nalijí se již,
jen jižnější dva dny jim ještě pošli,
vybídní je, by uzrály a došly
a sladkost poslední vžeň v plných hroznů tíž.

Kdo nyní domu nemá, již ho nevystaví.
Kdo teď je sám, ten dlouho cítit bude chlad
a bude bdít a číst a dlouhé listy psát,
a v alejích toulati se do únavy
neklidně, ve větru, jenž listí bude rvát.

PODZIMNÍ DEN Ivan Slavík 1971

Pane: je čas. A léto bylo bez hrází.
Svým stínem pokrýj terč slunečních hodin
a dovol větrům na polích, ať vyrazí.

Posledním plodům přikaž, aby dozrály;
dva jižní dny ať jsou jim přány,
poslední sladkost tlač v nich k dokonání
a šťávy donuť, aby do vín ztěžkaly.

Kdo nyní nemá dům, už nevystaví jej.
Kdo teď je sám, i v příštích dnech to zjistí
a bude bdít a číst, psát dlouhé listy
a křížem krážem v alejích a přes alej
neklidně bloudit ve vířícím listí.